

„Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce!“ (Lk 12,34)

Toto Ježíšovo učení zaznamenal evangelista Lukáš, který nám Ježíše ukazuje na cestě s učedníky do Jeruzaléma, směrem k velikonoční smrti a vzkříšení. Cestou se k nim obrací a nazývá je „malým stádcem“¹. Svěřuje jim to, co nosí ve svém srdci, hluboké postoje své duše. Mezi nimi je odpoutání se od pozemských statků, důvěra v Otcovu prozřetelnost a vnitřní bdělost, čínorodé očekávání Božího království.

V předchozích verších je Ježíš povzbuzuje, aby se odpoutali od všeho, dokonce i od vlastního života, a aby se netrápili materiálními věcmi, protože Otec ví, co potřebují. Vyzývá je, aby spíše hledali Boží království, a povzbuzuje je, aby si hromadili „poklad v nebi“². Ježíš jistě nenabádá k pasivitě vůči pozemským věcem, k nezodpovědnému chování v práci. Jeho záměrem je zbavit nás úzkosti, neklidu a strachu.

„Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce!“

„Srdce“ zde znamená sjednocující střed člověka, který dává smysl všemu, co prožívá. Je to místo upřímnosti, kde nelze klamat ani předstírat. Obvykle označuje skutečné úmysly, to, co si člověk myslí, čemu věří a co skutečně chce. „Poklad“ je to, co má pro nás největší hodnotu, a tedy i prioritu, to, co nám dává jistotu v přítomnosti i budoucnosti.

¹ Lk 12,32.

² Lk 12,33.

„Ve světě, – jak říkal papež František – kde se všechno buď kupuje, nebo prodává, se zdá, že vnímání vlastní hodnoty závisí na věcech, jež se získávají mocí peněz. Neustále jsme nuceni něco hromadit, konzumovat a rozptylovat se, a přitom jsme uvězněni v degradujícím systému, který nám brání dívat se za obzor našich okamžitých a přízemních potřeb.“³ Ale v hloubi každé ženy a každého muže je naléhavá touha po opravdovém štěstí, které nezklame a které žádné hmotné statky nemohou uspokojit.

Chiara Lubichová napsala: „Ano, to, co hledáš, existuje. V tvém srdci je nekonečná a nesmrtelná touha. Naděje, která neumírá, víra, která přemáhá temnoty smrti a která je světlem těm, kdo věří. Ty nedoufáš, nevěříš nadarmo! Ne nadarmo! Ty doufáš, věříš, abys milovala.“⁴

„Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce!“

Toto Slovo nás vybízí ke zpytování svědomí: co je mým pokladem, na čem mi nejvíce záleží? Může to mít různé podoby, jako například ekonomický status, ale také sláva, úspěch, moc. Zkušenost nám říká, že se musíme neustále navracet k opravdovému životu, který nepomíjí, k radikálnímu a náročnému životu evangelijní lásky:

„Pro křesťana nestačí být hodný, milosrdný, pokorný, mírný, trpělivý... Musí mít ke svým bratrům lásku, kterou nás naučil Ježíš. (...) Láska totiž není připravenost dát život. Láska znamená dát život.“⁵

Každého člověka, kterého potkáme během dne (v rodině, v práci, kdekoli), musíme takto milovat. A tak žijeme, aniž bychom mysleli na sebe, ale myslíme na druhé, žijeme pro druhé a zakoušíme skutečnou svobodu.

Augusto Parody Reyes a tým Slova života

³ Srov. Papež František, *Dilexit nos*, 218.

⁴ Srov. Ch. Lubichová, *To, co hledáš, existuje*, Nové Město 12/2010, str. 10-11, taktéž srov. Ch. Lubichová, *Lettere dei primi tempi*, Giugno 1944, Città Nuova Editrice 2010, str. 49.

⁵ Srov. Ch. Lubichová, *Conversazioni in collegamento telefonico*, Città Nuova Editrice 2019, str. 152.

